

FATAL VIRTUAL REALITY

GEVAARLIJK SPEL

OPMARS VAN VIRTUELE REALITEIT EN DE RISICO'S BIJ GEBRUIK

Certified Human Product

*Dit is door een Mens geschreven Tekst.
A I is hierbij op **geen** enkel moment gebruikt .*

*This text has been genuinely written by a HUMAN.
NO A I functionality has been adopted here.*

*Esos textos han sido escritos por un miembro del
Ser Humano solo, y **NO** por Inteligencia Artificial !*

Arnold, September 2026

DEEL 1

Duistere Fantasieën

Waarheid als een Koe over dat A.I. gedoe !

OBSCURE OBJECTEN

Zij komen in Twee Soorten voor en zijn beiden afzonderlijk
evenzeer fascinerend als afschrikwekkend.
Obscure Objecten.

Het ene Soort is Verborgen.
Onttrokken aan ons oog. We hebben er geen zicht op.
Zij lijken niet te bestaan, maar zijn er tóch.
Onzichtbaar Gevaar.

Het andere Soort is Duister.
Donker kwa aard en intenties.
Naar en Kwaadwillend.
Duivels.

Zij hebben beiden iets gemeenschappelijks met elkaar.
Jij wilt met hén het Pad eigenlijk nooit kruisen.
Niet toevallig tegenkomen, noch opzettelijk ontmoeten.
Anders loopt het slecht met je af.
Een vrijwel vaststaand feit !

Desondanks blijft iedereen op zoek ernaar.

Je wilt pertinent dát kunnen vinden waarvan iedereen zegt
dat het onvindbaar is.
Je wilt ook kunnen ondervinden uit eigen ervaring en
observaties dat iets obscuurs ook tevens Duivels kan zijn.
Niemand gelooft geruchten; allen willen puur onweerlegbaar
bewijs daarvoor kunnen zien.

Curiosity Killed The Cat.

Velen zien nu juist dát aspect over het hoofd tijdens hun
Queeste.
De meesten hebben die vergissing niet kunnen navertellen.
Toch is ook dit hún Verhaal...

OER WERELDEN

Bestaan zij nog wel, die Oer Werelden ?
Plekken op Aarde die onaangeroerd zijn door Mensen.

Zijn wij - Homo Sapiens - overal al geweest ?
Staan onze voetafdrukken reeds op iedere lokatie op Aarde ?
Of ..
Bestaan er wél stukjes Onbezoedelde en Originele Natuur ?
Wie het weet mag het zeggen.

Dan ben ik dus aan de beurt, nu.

Ja.
Er zijn plaatsen die de mens nog niet heeft bezocht.
Geen enkele homo erectus heeft ze gezien.

Zij zijn de Obscure elementen dichtbij huis.
Niet op afgelegen plekken in de Cosmos.
Nee. Vlakbij.
Desondanks onbereikbaar. Onzichtbaar. Onaangetast.

Wij gaan Op Zoek.
Sámen.
Naar die onontdekte werelden buiten onze Greep.

Neem wel een Airbag mee.
*You are in for a **Bumpy Ride** !!*

INLEIDING

Drie boeken en daarbij dus ruim duizend bladzijden lang had Roland gedacht dat HIJ onoverwinnelijk was in de vormgeving van een krachtige Cyborg die de Mensheid zou beschermen en de Wereld zou gaan redden.

Dat bleek een Illusie !

Kleinzoon Yaj had hem “opgesloten” binnenin een Virtual Reality Adventure Game die hij zijn Opa kado had gedaan voor diens verjaardag.

Oop had weer eens op een verkeerde knop gedrukt tijdens de installatie van de VR-AI console, waardoor Roland zo maar een Wereld van Fantasia en Verraad werd binnengetrokken zonder dat hij dat doorhad . Roland voelde zich daarbinnen als een Held.

Na een fors aantal heftige virtuele avonturen belandde Roland enige tijd later weer terug in de Realiteit. Hij besepte op dat moment niet eens dát hij weer ‘terug’ was.

Roland had goed gescoord tijdens zijn Opdrachten binnenin het Spel.

Helaas bleken de resultaten van al zijn inspanningen , en die van zijn team, niet van houdbare aard :

- geen Vrede in Oekraïne
- geen Machtswisseling in Noord Korea en China
- geen Strumpf die eindelijk tot zijn zinnen was gekomen
- geen Speciale Krachten als die van een Ziener
- geen Goddelijk Lichaam van een Cyborg
- geen jonge Nakomelingen van ‘zijn’ Heksen
- wél een Oude Kerel met rugpijnen in de ochtend
- wél een vergeetachtige oude baas die domme verhaaltjes verzoon en opschreef
- wél Honden die steeds weer wilden Happen en Rennen én twee metaal- vretende wormen ...

Het Normale Leven leek opeens Zwaar. Roland leerde er wel weer aan wennen.

Totdat Yaj opnieuw met die console op de proppen kwam :

“ Thuis in Assen aansluiten “ en “ Ik help je wel daarbij “

Dit Boek - nummer vier én tevens de laatste in de serie - borduurt voort op de eerder drie boeken.

Het wordt warm aanbevolen om ook die laatst genoemden te gaan lezen.

Een samenvatting van ieder eerder boek is te vinden helemaal aan het einde van dit deel. Door die eerst te lezen leer je de karakters kennen.

Het is echter niet noodzakelijk om dat te doen voor een goed begrip van dit deel, dat bijna autonoom op zichzelf kan bestaan.

Disclaimer

Dit is puur een werk van Fantasie dat geen connectie heeft met personen, plaatsen of dingen in de werkelijkheid van alledag.

Ieder suggestie dat er wel een connectie bestaat komt geheel en al voor rekening van de Lezer zélf.

DRUK OP DE STARTKNOP

“ Hee, Yaj, hoe zet je dat apparaat eigenlijk aan ? “ Roland was even de kluts kwijt.

‘ Toe nou, Oop, dat weet je toch nog wel ? Zó oud ben je nu ook weer niet. ‘

De jeugd heeft de Toekomst.

Roland dacht zelf juist altijd dat het de Cyborgs waren die de mensheid op het juiste pad zouden gaan brengen vanuit een gewelddadig verleden naar een vreedzaam vooruitzicht in diezelfde Toekomst.

‘ Even die grijze cellen aan het werk zetten, Oop. Kom op ! ‘

De jongeren hebben tegenwoordig een compleet andere kijk op de wereld dan die belegen tot oud-belegen Opaatjes.

Cyborgs zijn voor hen niets anders dan pure fantasie.

AI en VR vormen de nieuwe realiteit, ondanks hun virtuele aard.

Roland zag het verschil ertussen niet, maar kleinzoon Yaj legde het onderscheid - nogmaals - haarfijn aan hem uit ..

‘ Jouw Cyborgs zijn een *product van fantasie* , de AI en VR zijn de stuurprogramma’s daarvoor. Snap je het nu ? ‘

Roland knikte van ‘ ja’ terwijl hij er nog altijd niets van begreep. Een generatiekloof van dik vijftig jaar werkte ook niet mee bij het verkrijgen van een goed en evenwichtig onderling begrip.

Deze jongeman groeide op met totaal andere maatschappelijke concepten dan die van de Oude Baas. Cloud en Bitcoins bijvoorbeeld waren geen favorieten van Roland, terwijl Yaj ermee dweepte.

‘ Snel veel geld verdienen, Oop, dát kun je daarmee ..!
‘ klonk het heel enthousiast.

Ondertussen stond het grote beeldscherm vlak voor hun beider hoofden nog altijd compleet op zwart. Geen signaal, waarschijnlijk. Het apparaat gaf dit niet eens aan. Net zo goed zou het insteken van de stekker in de stroomvoorziening vergeten kunnen zijn geweest. Zó ‘dood’ leek dat beeld wel.

De suffe blik in Roland’s ogen zette Yaj aan tot actie. Het joch had door dat vandaag niet de meest scherpzinnige dag in het leven van zijn grootvader was.

‘ Je kunt dit allemaal ook opzoeken op YouTube, hè . Maar ik zal het je dan toch maar alwéér een keertje voordoen, Oop. Kijk, zó start het Ding op ..’

TERUG

Roland was opeens terug in de wereld die Hij voordien zo goed kende, die van de Cyborgs. Het voelde aan als thuiskomen na een lange inspannende en enerverende reis in den vreemde.

Een Warm gevoel. Heerlijk !

De discussie met zijn kleinzoon was langzaam uit zijn brein aan het vervagen, maar de essentie ervan was toch wel blijven hangen. Technieken waren inmiddels aanzienlijk verbeterd ten opzichte van voorheen. De upgrades waren allen al geïnstalleerd. Vooral op visueel gebied.

Voor een realistische beleving hoefde je nu geen helm meer te dragen. Zelfs zo'n 'dom pak' - volgens kleinzoon althans - hoefde niet meer gedragen te worden. Geen Man van Staal meer, of een robot, maar gewoon een normaal mens die wél nog altijd de buitengewone krachten bezat als die van een Cyborg alsmede die van een Ziener.

Roland was Roland. Maar.

Mogelijk sterker dan voorheen. Voorál Béter, zo vond Yaj.

‘ Je zult dat nodig hebben, Oop ... ’ zo had Roland op de valreep nog gehoord.

De visuele simulaties werden nu direct in de ogen van de Speler geïnjecteed middels Low Powered Laser. De hersenen pikten deze beelden dan op als een nieuwe realiteit, een realiteit waarin actie en inspanning werden gevraagd, nee zelfs geëist.

Hallucinaties en Dromen behoorden voortaan tot het Verleden.

Virtual Reality had het stokje overgenomen, aangedreven door de allerlaatste versies van de meest geavanceerde Artificial Intelligence modules die de wereld ooit zou kennen.

Het Spel was Echt, in de zin van ECHT, naar de belevingswereld van de Speler erin. Gevangen in een web van simulaties die zich even grillig konden gedragen als een

aangebrande heks op een rondzwevende rokende bezemsteel...

Echt of On-Echt bestonden simpelweg niet meer. Dergelijke ouderwetse terminologie was niet in staat om nauwkeurig te kunnen te beschrijven welk proces er precies gaande was tijdens de simulaties die AI had gegenereerd en die VR daaruit visueel in Beeld presenteerde.

Bestaan of Niet-Bestaan was daarbij irrelevant geworden.

To Be or Not To Be ging de vuilnisbak in. Shakespeare's uitspraken waren van generlei waarde meer voor de nieuwe generaties.

Alles was opeens Echt, tenzij het tegendeel kon worden bewezen.

Men - de nieuwe generaties - accepteerden het als een normale wetmatigheid : alles IS écht tenzij het dat niet is...

Wie exact daarover het oordeel moest vellen, en op basis van welke criteria, werd daarbij volledig in het midden gelaten.

Tegenstanders van deze doctrine hadden geen poot op op te staan.

Dit alles leidde ertoe dat een Fantasie precies hetzelfde als de Werkelijkheid kon en mócht zijn.

Aldus was de Wereld gevormd waarin Roland werd geplaatst door zijn kleinzoon middels het simpelweg indrukken van een knopje op de VR-AI Console die door beiden vlak voordien was aangesloten op de gigantische 200 inch superLED televisie in Roland's woonkamer om de wereld van Geluid en Beeld te ervaren binnen het kader van exotisch genot en dat gemak en comfort van het eigen huis alsof het allemaal een nauwkeurige weergave van de Realiteit betrof.

Rolandje, Rolandje !

Hij had beter moeten weten .

Zó gaan dingen tegenwoordig toch ??!!

Eigen Schuld,

Dikke Bult ...

HET TEAM

In een hoekje van de kamer zag Roland een lichtpuntje knipperen. Dit soort afwijkingen hadden hem altijd al gestoord, en juist ditmaal in het bijzonder. Lampjes hoorden ofwel 'uit' te zijn, dan wel 'aan' in 'rood' of 'groen' of 'blauw', maar nooit continu knipperend.

Een normaal mens werd toch gék van knipperende lichtjes door flikkerende lampjes ; maar wát was tegenwoordig nog écht 'normaal' ?

Die complexe gedachte achter deze irritatie versterkte zijn antipathie tegen dit knipperlicht alleen nog maar meer.

Wat wás dit nu ?

Hij liep naar de hoek. Er stond een beeldscherm opgesteld, veel kleiner in grootte dan zijn led tv. Het ding had meer weg van een computer monitor volgens 'Old Style', zoals die dingen die hij ooit had verfoeid zo niet geháát.

Dat knipperen maakte hem altijd wat nerveus; het was als een 'vraag om input' en dus het teken als een 'eis tot actie'.

Wat wilde 'men' nu weer van hem, en waarom ?

Waarom HIJ ??

Onwillekeurig raakte Roland een toets aan. Het beeldscherm kwam tot leven. Er verscheen een bericht. Hoewel niet expliciet zo aangegeven meende Roland dat het tot hem gericht was :

KIES UW TEAM !

VERBAZING

Hij zag geen keuze menu op het scherm. Dat had hij wel verwacht, gezien de aard van de vraag die in beeld was verschenen.

Wat Nu ?

‘Ben ik dan toch te Oud geworden voor dit soort zaken ? ‘
Roland twijfelde hardop.

Hij raakte het beeldscherm aan en hoopte daarmee een touchscreen functie te activeren. Hij had goed gegokt. Er kwam een reactie. In de vorm van een Lijst.
Een lijst met Namen.

‘ Wie zijn dit allemaal ?’
De eerste namen kwamen hem compleet onbekend voor.

‘ Hoe moet ik kiezen, Wie moet ik kiezen, Waarvoor moet ik kiezen ? ‘
Dit laatste zei hij hardop, ingegeven door zijn twijfel en frustratie.

Er klonk een stem. Ditmaal een die hij al eens eerder had gehoord.

De BAL !

Dat geluid van die stem had binnenin die Bal geklonken, het restant van de Mars maan Deimos die ze allen gezamenlijk als team met hun wapens van haar aardappel omhulsel hadden ontgaan. De Bal was als laatste kerndeel van Deimos overgebleven. Roland had daarna poolshoogte genomen, en was de Bal binnengetreten.

Toen had die stem geklonken ...

“ Maak Uw keuze eenvoudiger door éérst een Missie te kiezen, commander Roland ! “

Deze bekende stem galmde dit keer veel minder dan toen binnenin die holle en lege Bal. De stem suggereerde duidelijk een natuurlijke autoriteit door het gebruik van

zware en stabiele tonen tijdens het uitspreken van de woorden.

Een Generaal, misschien ? Militair, dat zeker !

‘ Uit Welke Missies kan ik kiezen ? ‘

“ Vanwege Uw staat van dienst mag U ditmaal zelf een Voorkeur aangeven. Zegt U het maar ...”

‘ Eh, eh, Boeven betrappen, vangen, opsluiten en bestraffen .
Is dát iets ? ‘

“ Zoals U wilt. Specifieke instructies ontvangt U later. Kies Nu Uw Team !!”

‘ OK. Ik ga mijn best doen. U overvalt me wel wat hiermee.
Vooruit dan maar ...’

Niet lang daarna had zijn Roland's lijst klaar, onderverdeeld in drie categorieën : *Prime - Support - Back Up*.

Hij had daarbij zorgvuldige afwegingen gemaakt.
Zijn ‘Oude’ en voormalige A-team behoorde zeker tot *Prime* groep, echter met enige aanpassingen vanwege persoonlijke omstandigheden.

Jake - zéker

Balthazár - absoluut

Lydia - beslist

Lisbet - onmiskenbaar

Roland vond dat L en HJ alsmede HJ-2 moesten worden ontzien. Die zouden de handen vol gaan krijgen met het opvoeden van de kids. Ook Agaath, Johan en Vrida waren erg druk in het échte eigen leven. Roland classificeerde hen allen dus in de *Back Up* groep , beschikbaar op afroep zodra écht nodig.

Nupinski en AnneMary bevonden zich nog altijd aan de achterzijde van de Maan, hetgeen voor hen een prima plek was. Zij vermaakten zich daar samen wel prima en konden

wel van nut gaan zijn maar pas zodra bijzondere omstandigheden dat vereisten; zodoende werden zij eveneens in de *Back Up* status geplaatst.

Yaj en Nelly waren zeer van nut gebleken in de afgelopen perioden. Zij werden door Roland aan de *Prime* groep toegevoegd. Beiden hadden vaardigheden die het team goed kon gebruiken. Bovendien waren zij gemotiveerd om actief deel te nemen aan de komende acties ; zij hielden wel van een speciaal verzetje binnen hun toch al energieke leven.

Maersk, Strumpf, Kim Yo Jong en Yevgeny Petrovski vormden de sluitpost als *Support* groep. Hun kennis, macht en contacten zouden zeker zeer van pas kunnen gaan komen. Bovendien konden zij vanuit hun positie ook nog extra hulptroepen inschakelen en aansturen, indien nodig in het verloop van de komende team activiteiten.

Al met al een mooie lijst van namen. Met het nieuwe A-team bestaande uit de volgende personen :

Roland-Lydia-Lisbet-Nelly-Yaj-Jake-Balthazar .

Drie voormalige Cyborgs, een potente ex-Marinier, twee multi-getalenteerde ritselaars en één heel slimme meid.

Nu de Actie nog!

EXTRA

‘ Vergéét Jij niet iets ? ‘

De jonge stem klonk knalhard door zijn hoofd. Roland schrok ervan. Zo onverwacht was het contact met kleinzoon Yaj.

Roland keek om zich heen, maar Yaj zelf was in geen velden of wegen te bekennen.

‘ Wát dan ? ‘ Voor een buitenstaander leek het alsof Roland hardop in zichzelf sprak.

‘ Oop, toch. WAT DAN ?? Duh ... Denk eens even na ! ‘
kleinzoon op zijn best.

‘ Nou ? Zeg jij het maar, slimmerik. Jij wéét het toch ? Dus kom op, zeg ! ‘

Roland klonk daarbij een beetje knorrig omdat zijn vergeetachtigheid op deze leeftijd vaak genoeg en te pas en te onpas als mogelijk argument voor opkomende seniliteit werd gebruikt door deze jongere garde.

Yaj moest nog genoeg leren in het leven, zijnde 17 jaren jong. Zo zag Roland dat.

Dit joch dacht daar duidelijk anders over, daarin gesteund door zijn immer aanwezige ‘maatje’ A.I. die via het mobieltje Yaj bijstond in algemene wijsheden, continu, omdat die telefoon aan het joch kleefde als een natte onderbroek.

‘ Die WORMEN !!! Oop. Weet je nog ? Die doen OOK mee, he ! ‘

‘ Oh, shoot. Dat was waar. Die wormen waren er ook nog. Een presentje uit de Ruimte. Meegenomen uit een vorige Droom, Fantasie, Halucinatie, of wat het ook was geweest ...’

‘ VR Simulatie. !! Jij hebt er écht geen verstand van, hè.’
zo liet Yaj hem weten.

Roland bedacht zich geen moment en voegde de Wormen - 4 stuks in totaal - toe aan de lijst.
Wélke categorie eigenlijk ?

‘ PRIME ! ‘ was het antwoord van Yaj.

‘ OK. Zij zijn dan onze EXTRA versterking. Klein, fijn, maar krachtig. Top Spul ! ‘

De lijst was compleet. Yaj verdween uit zijn hoofd; het joch ging terug achter de console zitten in de woonkamer tegenover die giga-TV. Hij mocht alles aansturen vanaf afstand via een VR Simulatie. JA, JA. Dit zou best dikke pret gaan worden ..

NAPELS

De bevolking van de Italiaanse stad Napels was recentelijk ternauwernood ontsnapt aan een regelrechte ramp waarbij niet de vulkaan Vesuvius maar de Campi Flegrei tot een - weliswaar beperkte - uitbarsting waren gekomen.

De Napolitanen hadden nooit geweten wat hen echt boven het hoofd had gehangen.

De meesten wisten wel dat de Campi Flegrei een gevaarlijk gebied vormden. Dat de bodem onder hun eigen voeten minstens zo risicovol was deden zij nonchalant af met een schuddende beweging van de schouders.

So What ?

Men was heel wat gewend in Napels.

Enerzijds hadden zij het Beste Team van de Italiaanse voetbalcompetitie - naar hun mening - anderzijds was er De Camorra als dieptepunt binnen het dagelijkse leven in en rondom deze metropool van om en nabij de 6 miljoen zielen. Hoogtepunten en Dieptepunten wisselenden hier stuivertje met elkaar; wekelijks zo niet dagelijks.

Je leerde er mee omgaan. Dat was het gedachtengoed van de doorsnee Napolitaan.

Life goes on ... Until it Stops ..

Velen hadden niets direct met de Camorra te maken. Anderen juist weer niet met dat voetbalteam van Napoli.

Het leven ging door met de regelmaat van de klok, in de sleur van het gewone leven. Gevaar was voor sommigen juist een aangename afwisseling op een saai of oncomfortabel leven...

De vulkaan deed daar niets aan af. De rookpluim die regelmatig uit de krater daarvan opsteeg gaf wel te kennen dat er nog steeds iets aan het broeden en borrelen was, daar in de diepten van de Hel binnenin het onderste deel van die Berg.

De Goden zouden hen wel beschermen !Dát was de overtuiging van de Napolitaan.

Bliksem slaat nooit twee keer op exact dezelfde plek in, zo hielden hen die geen geloof in God hadden zich voor, hoewel dat geenszins steekhoudend was in deze situatie van die stad op een dergelijke plek...

Armoede was de grootste zorg in dit gebied. Heet, droog, kaal, ver weggelegen van het welvarende Italiaanse Noorden, een slechte persoonlijke moraal en te veel mensen op één plek zonder uitzicht op een aantrekkelijk leven.

De Baai van Napels was wondermooi. Echt iets voor toeristen. Maar een prachtig uitzicht zorgde niet bij iedereen voor voldoende brood op de plank.

Criminaliteit lag derhalve op de loer ; een veel gemakkelijker manier om 'rijk' te worden, door te roven van anderen en dat te pakken waarvan men meende dat het hen wel toekwam.

De Wet van de Sterkste heerste.

In teamverband werd dát nóg erger.

De Camorra was een Uitweg. Een soort van Tweede Economie.

Wie het 'bovengronds' niet redde, kon altijd nog 'ondergronds' gaan.

Vacatures genoeg bij die Boeven

De gemiddelde toerist had weinig last van de Camorra, zolang door hen bepaalde zones binnen de metropool maar werden gemedend. Er waren bepaalde wijken waar je je als vreemdeling in Napels nu eenmaal niet moest gaan begeven. Deed je dat wel, dan vrôeg je zelf om de problemen !

Roland had zich voorgenomen om aan een aantal van dergelijke wijken eens persoonlijk een bezoek te brengen ter inventarisatie van de lokale problematiek waarvan hij zichzelf had opgedragen om die te bestuderen, te catalogiseren, aan te pakken en op te lossen.

Hij had er zin in !

De rest van het Team óók.

Meppen !!

Daar zou het wel op uit gaan draaien, zeker weten ..

De Cyborg knokploeg was er helemaal klaar voor.

Yaj had de juiste plek al geregeld.

Actie !

MULTIPLICATIE

Balthazár was in overleg gegaan met de Wormen. Zij waren vrienden van hem; het konden ook vriendinnen zijn, hij had namelijk geen idee hoe het onderscheid te maken was tussen het ene of het andere gender.

De Wormen waren gelukkig. Op de boerderij waar zij verbleven lag genoeg schroot verstrooid over het terrein om hen van afdoende voedsel voorzien. Metaal was hun energiebron, en lichtmetaal was een extra traktatie daarbij. Een aantal scooteronderdelen waren zodoende al opgeruimd door hen. Niet zonder tegenzin van Yaj omdat met name de carburateurs erg in trek waren bij de wormen maar de voorraad ervan slechts beperkt.

Balthazár had het Wormen Woordenboek nog steeds paraat in zijn geheugenmodule. Het babbelen kon gaan beginnen.

‘ Hoi Luitjes, alles goed met jullie ? Lekker gegeten ook ? Wat stond er ditmaal op het menu ? ‘ sprak Balthazár opgewekt.

“ Dag Donkere Man. Alles OK hoor. Er lagen nog wat aluminium profielstrips ergens te slingeren. Die hebben we opgeruimd voor jullie. Als toetje. Het hoofdgerecht was een stuk van dat roestige fornuis op die puinberg in de tuin. Daar kunnen we wel een weekje mee vooruit, zo te zien. Lekker hoor. Maar vertel. Wat wil je met ons bespreken ? “

‘ Jullie horen nu ook tot ons Team. Het A-team zogezegd. De belangrijke lieden. Wij gaan een project uitvoeren. Jullie mogen meedoen. Hebben jullie daar zin in ? ‘

“ Wat voor soort project wordt dat ? “

‘ We gaan gezamenlijk wat Boeven aanpakken. Ik geloof dat het in Italie zal zijn. Dat zegt jullie niets, natuurlijk. Het is niet hier meteen in de buurt. We zullen op pad moeten gaan. Wij zorgen wel voor het transport. No worries. ‘

“ Wát zijn Boeven ? “

‘ Slechte mensen, die anderen kwaad en pijn doen. Dat willen wij stoppen. ‘

“ Goed Plan ! Hoe kunnen wij behulpzaam zijn daarbij ? “

‘ Nou, jullie éten metaal. Dat is handig bij dit project, met scooters en snelle auto's en pistolen. Die mogen jullie verorberen, zodra je de kans én de opdracht daartoe krijgt. Kunnen jullie je nog multipliceren ? Vermenigvuldigen. Opsplitsen. Zoiets ? ‘

“ IK kan daaraan werken. Maar dan wel met goedkeuring van en in samenwerking met de anderen. Ik zal het aan ze voorstellen. In principe is het mogelijk, ja. “

‘ Oh, fijn om te horen. Duurt dat lang ? ‘

*“ Eh, eh. Dat is erg privé he ! Ik laat het je weten. Binnen een paar dagen. Gezinsuitbreiding is bij ons wormen een gevoelig item. Ik moet dat voorzichtig aankaarten....
Heb jij nog wat meer van die aluminium profielen, trouwens ? Die waren Lekker !
Dat geeft me iets meer overredingskracht, weet je ..”*

‘ Ik zal het aan Roland of Yaj vragen. Er zal vast nog wel ergens iets van aluminium te vinden zijn. Doe jij intussen ook jouw best. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Dus, ga maar lekker los....’

Yaj bleek die aluminium profielen te hebben laten slingeren op het erf. Zijn vader had die speciaal aangeschaft voor hun eigen huis, maar door een ruimtegebrek aldaar was de boerderij van Agaath als tijdelijke opslag overwogen...

“ M'n Pa zal niet zo blij zijn. Het waren dure profielen...” merkte Yaj nog even droog op.

WORMEN

Niet iedereen kent die kleine wormen. Dus even een korte uitleg, voor hén die Boek 1 , 2 en 3 niet hebben gelezen (“ wél nog ff gaan doen, hè “).

Wormen bestaan in drie soorten :

De Aardwormen, die op Aarde voorkomen. Iedere Nederlandse tuin zit er vol mee.

De Grote Marswormen, die op Mars voorkomen en die je beslist niet wilt ontmoeten. Mars zit er vol mee. Zij graven grote lange tunnels. Ze zijn humeurig.

De Kleine Wormen, die ook op Mars voorkomen (daar hadden de Cyborgs ze in de grond aangetroffen) maar eigenlijk uit een ander sterrenstelsel afkomstig zijn. Ze zijn als scouts op Mars geland, op zoek naar een nieuwe vestigingsplaats voor hun kolonie die nog altijd in de open Ruimte rondzwerft.

Zij kunnen onder stress in metaal veranderen. Hun voedsel bestaat uit metaaldeeltjes of solide staal. Hun cirkelvormige rij met tanden kan perfecte ronde gaten bijten of boren in willekeurig welk metaal, behoudens kwik.

Zij hebben een taal ontwikkeld die is opgebouwd uit subtiele geluidjes waarmee zij onderling communiceren.

De Cyborgs hebben de code daarvan ontcijferd en daaruit een Wormen Woordenboek samengesteld, vooral dankzij intensief werk van Balthazár die de wormen nu bijna als zijn eigen familie beschouwt.

Een vroegere Mars Missie van de Cyborgs liep ooit op een fiasco uit. Vooral vanwege de aanwezigheid op Mars van de Grote Wormen, die knap agressief konden zijn. De ontsnapping van de Cyborgs terug naar het Moederschap in de ruimte lukte maar ter nauwernood.

Er bleek daarbij echter een verstekeling aan boord te zijn, één Kleine Worm. Hierdoor moest het Cyborg team tijdelijk in quarantaine gaan op Groenland, alvorens iets later weer de rest van de wereld te kunnen betreden.

De ene worm had zich intussen al vermenigvuldigt tot VIER stuks, via 'opsplitsing'.

Na lange discussies over en weer besloten deze wormen een alliantie te vormen samen met de Cyborgs. Ooit willen ze nog wel een plek vinden voor hun eigen volk, dat in de vorm van metaal astroides nog steeds zwerft door het Heelal, echter dan wel buiten De Aarde...

Een kleine worm is een paar centimeter groot. In de metallische vorm zijn ze vrijwel onaantastbaar, behalve door kwik. In een normale vorm zien zij er uit als de Aardwormen, echter voorzien van dubbele rijen razendscherpe radiaal geplaatste tanden die als een conische zaag door metaal heen kunnen dringen.

Metaal is hun voer.

Lichtmetaal is voor hen een waarlijke delicatessen...

Oh ja. In de metallische toestand kunnen de wormen zichzelf ook magnetisch maken, waardoor ze kunnen samenklonteren tot een kleine compacte en onkwetsbare stalen bal. Op die manier kunnen ze snel weer worden 'opgepikt' door de Cyborgs die in essentie zelf ook grotendeels uit metaal bestaan...

Cyborgs en Wormen vormen in Actie samen een coherent Collectief, onder het gelijktijdig delen van alle benodigde vitale informatie omtrent strategische planning en uitvoering. Het onderlinge vertrouwen is volledig en compleet.

KEUZE

‘ Heeft U al een Keuze gemaakt, commander Roland ? ‘

“ Jazeker. De Camorra van Napels. “

‘ Wilt U die keuze nog nader toelichten ? ‘

“ Jawel. Wij hebben Napels destijds gered van de ondergang. Toch heerst er nog altijd chaos in die stad. Daar willen wij als Team verandering in aanbrengen. Verbetering. “

‘ Wat is Uw specifieke doelstelling ? ‘

“ Het kraken van de Camorra Organisatie door ontmanteling van hun Macht, Middelen en Invloed op de Jeugd. “

‘ U heeft onze Goedkeuring. Ga Uw Gang ! Succes, commander Roland. ‘

“ Dank U. Wij gaan ons best doen ! “

CAMORRA

Zelf zagen zij zich steeds als het ‘smeermiddel’ van de maatschappij. Een soort van intermediair tussen Bureaucratie en Armoede. Voor wat, hoort wat als hun principe.

De Camorra was een organisatie - voor zover je daarvan mocht spreken - die al bijna eeuwenlang met de maatschappij innig verstrengeld was geraakt, van onderaf tot bovenin.

De onderlaag had de straten in hun greep terwijl de midden- en bovenlaag zich bemoeiden met infiltratie bij bureaucraten, in het stadsbestuur en zelfs binnen de wetshandhaving.

De structuur was bijna als die van quasi los zand, omdat iedere wijk wel zo zijn eigen Camorra clan bezat die vrijwel onafhankelijk opereerde van de andere clans uit de overige wijken. Toch hadden ze allen wel een gemeenschappelijk element : Zij maakten er ter plekke de dienst uit...

Zolang ieder's territorium dat van een ander niet overlapte ging het allemaal redelijk goed, met weinig tot geen onderling gebakkelei.

Roland had zich al ingelezen. Via onder anderen Wikipedia. De gegevens sloeg hij naadloos op ; hij had geheugenruimte zát beschikbaar. Als Cyborg was dát dan wel weer fijn, in plaats van als een Opa die juist langzaamaan zelf zijn geheugen aan het wissen was...

‘ Ja, Oop. Zie je wel, je geeft het eindelijk zelf toe ..’

Yaj moest dat nog even snel kwijt ..

Het was een ingewikkeld verhaal. Die Camorra.

Hoe kon je een kankergezwel losmaken van een Aorta als het gezwel zich daar helemaal omheen gestrengeld had en er verweven me was ?

Er waren vele pogingen ondernomen in het verleden om de Camorra aan te pakken. Er waren successen geboekt. Best wel veel, als je het op papier zag staan.

Toch bleef de Camorra overeind. Soms kwamen ze er sterker uit tevoorschijn.

Tegenslag zorgde ervoor dat de Camorra zich opnieuw ging aanpassen aan een veranderde situatie. Zij zochten dan projecten waarbinnen zij zich wederom konden doen gelden. Drugs, witwassen, afpersing, politieke intimidatie, illegale afvalverwerking, projectbeheer, projectbouw, enzovoorts. Overall waar veel geld rondging kon je de Camorra op de een of andere wijze terugvinden. Hun tentakels reikten ver, tot in alle hoeken van de maatschappij.

Nadat Roland de informatie had gelezen en verwerkt - binnen een tijdsbestek van slechts enkele seconden - vroeg hij zich af of hun project niet iets té ambitieus was omljnd.

Zó veel verschillende Camorra clans op al die diverse plekken, in Napels maar ook daarbuiten.

Er leek geen centraal zenuwstelsel aanwezig te zijn binnen de Camorra. Geen Hoofd dat je kon afhakken, en klaar. De tentakels hadden iedere een eigen autonomie.

Afhakken van een deel ervan betekende dat een andere deel juist extra ruimte kreeg voor expansie. De een zijn dood is de ander zij brood ..

De Camorra had geen enkel uniek Lichaam; het was een complex Systeem.

Meer en meer kreeg Roland het idee dat dit project zelfs voor hún doen uniek zou gaan worden.

Er was een ándere aanpak nodig dan zij normaliter gewend waren.

De Camorra gebruikte geweld en intimidatie als dwangmiddel ; Zij als Cyborgs zijnde eigenlijk net zó.

Wat was dan het verschil tussen Goed en Kwaad ?

De methode ? Het doel ? Wát precies ...??

Zij waren de Goeden, dat stond vast. Je moest ergens vanuit gaan, toch.

De Camorra waren de Slechten; dus het Kwaad.

Als de methoden die iedere partij gebruikte min of meer gelijksoortig was - kracht, macht en geweld - dan moest het onderscheid tussen hen voortkomen uit het HOE en WAAROM.

Op welke *Wijze* streefde ieder van hen welk *Doel* na ?

Cyborgs dienden de Mensheid.

De Camorra diende Zichzelf.

Cyborgs hielden zich, grotendeels, aan de Wet.

De Camorra overtrad deze Wet op grove wijze; zij maakten hun eigen wetten.

Cyborgs lieten individuele mensen nooit - onnodig - lijden.

De Camorra misbruikte het lijden van mensen juist als pressie middel.

Het was dan dus toch vrij simpel : Zij waren Slecht en Wij waren Goed.

Goed bestreed het Kwaad. Altijd en Overal.

Nu nog de juiste methode vinden.

Yaj kwam kort tussenbeiden tijdens de dromerige overwegingen die Roland voor zichzelf aan het maken was geweest.

‘ Oop, jullie moeten de JEUGD meer kansen op een GOEDE Toekomst bieden!’

Voorwaar ! Yaj had gelijk.

In de Camorra-omgeving werd de jeugd compleet geblokkeerd.

Ofwel zij werkten voor HÉN, ofwel zij hadden daarbuiten op straat geen enkele kans op een ‘normale’ geweldloze toekomst.

De Geweld Spiraal in de directe omgeving vormde een bijna onneembare barrière tegen een gezonde persoonlijke ontwikkeling van jonge individuen.

De Jeugd met name moest dus meer maatschappelijke kansen gaan krijgen, losgekoppeld worden van wurgende illegale Macht Systemen, en geconfronteerd worden met het Goede Voorbeeld :

ZO KAN HET ÓÓK.. ..ZO KAN HET ZELFS VÉÉL BÉTER !!

De Camorra moest bij de BRON worden aangepakt : door
de Jeugd om te vormen !

Soms kon je Vuur met Vuur bestrijden.

Geweld met Geweld.

Zelden leverde dat een houdbare oplossing op.

Vuur betreed je het beste door de Voeding weg te nemen.

Met Brandgangen !

Ruime zones waar alle bomen een struiken al waren gekapt.

Geen hout, geen vuur.

Haalde je de Jeugd weg uit een Oorlogszone,

dan kon er daar geen Kind-leger meer worden gevormd.

Simpel. Effectief.

Waar een Wil is, is een Weg..

Altijd en Overal.

Zelfs in Napels !

BRILJANT

Op de eerste Meeting van het A-team bracht Roland zijn initiële ideeën naar voren.

Jake was er ditmaal niet bij ; Strumpf had hem nodig op een tripje naar China.

Hij zou later worden gebriefd omtrent de besproken thema's . De rest luisterde aandachtig en onderbraken Roland niet tijdens zijn praten.

Toen hij klaar was vroeg Roland om commentaar vanuit het team.

Balthazár was er als eerste bij. Hij zat al op het vinkentouw. Yaj was nummer 2.

B meende dat het basis idee om de Jeugd een beter toekomstperspectief te bieden een heel goed plan was , en een nobel streven, maar ook iets dat veel tijd zou vragen.

Intussen kon de Camorra wel gewoon doorgaan met Zelf Verrijking, meestal ten koste van vele anderen...

‘Laten Wij hun accounts hacken ! Transacties dwarsbomen ! Roet in het Eten gooien. Daarmee irriteer je hén, verzwak je hun positie , én financier je de plannen voor die Jeugd . ‘

Het bleef even stil. Niemand sprak. Toen stond Yaj op, en begon te klappen.

“ YES !! Twee Vliegen in Eén Klap. Briljant idee, B. IK DOE MEE !!!

We zuigen hen leeg, nou ja eh jullie , en houden daarbij geld genoeg over om te investeren in Onderwijs , Huisvesting, Werkgelegenheid en GezondheidsZorg.

TOP ! “

Roland vroeg aan Balthazar om deze plannen iets meer te concretiseren. Strategie en structuur aan te bieden voor de Rest van hen. Hij wist zelf heel goed dat B er vast al enige tijd op had zitten broeden; zo wás hij nu eenmaal, die zoon van hem.

‘ Voor de Cyborgs die Wij zijn - Roland, Lydia en IK - is het niet zo heel moeilijk om binnen te dringen in digitale kluizen van de Overheid, Banken, Politie, Bedrijven, Interpol , CIA, MI6, of wáár dan ook ...

We verzamelen daaruit gegevens over verdachte transacties, personen, instanties en transporten. Daarmee construeren wij een statistische patroon. Over zaken als Wie doet Wat, Wanneer, Waar, Hoe en vooral Waaróm.

Door alle gegevens op te splitsen in categorieën als OK, Zo-Zo, Dubieus, Verdacht en Fout krijgen we al meteen een beter Inzicht en Overzicht.

Combineren we die gegevens allemaal met een Geo-Tagging dan weten we van iedere categorie - nee, zelfs van iedere actie of transactie - of er daarbij de mogelijkheid bestaat dat de Camorra daarin betrokken is. Napels is tamelijk bekend, toch, en Italië al helemaal...

We voeren dus een soort van pre-screening uit.

Op ALLES. ‘

‘ Dát is wel ILLEGAAL hè, Balthazár. Jij weet dat beter dan wie dan ook alhier aanwezig. ‘ Roland meldde dit alleen voor de vorm, niet om B te corrigeren.

“ Daar kunnen we Jake voor inschakelen. Als HIJ goedkeuring daartoe van Strumpf kan regelen voor ons, dan zijn wij ‘in the clear’ zagezegd . “

Yaj had genoeg misdaadseries bekeken om te weten dat POTUS het ook niet zo nauw nam met de internationaal geldende wetgevingen; voor de CIA was dit zelfs dagelijkse kost.

‘ Als dit allemaal echt mogelijk zou zijn, laat ik daar nu even vanuit gaan, dan zou de CIA zo iets toch zélf allang hebben gedaan neem ik aan, of zie ik hierbij soms iets over het hoofd ? ‘. Nelly had goed opgelet...

‘ We praten over miljarden en miljarden transacties op internationaal niveau bezien.

Per dag ! Juist de duistere elementen die zich daartussen bevinden zullen zwaar versleuteld zijn.

Voor de CIA is verwerking daarvan nét even iets teveel gevraagd , met name omdat zij op dagelijkse basis ook concrete resultaten moeten kunnen laten zien - naar de TOP - om voortgang van deze activiteiten te rechtvaardigen.

Wij kennen die restricties niet. Wij zijn onze eigen Baas. Dit is ONS project ! We hoeven ons niet te haasten; we moeten juist zorgvuldig werken, om die trends te kunnen zien waarnaar we op zoek zijn...

Onze computing power is enorm, vooral in gekoppeld verband. Drie Cyborgs sámen, gelijktijdig, als een Collectief. ‘

“ Oop. Je vergeet alwéér Iets ! “

Yaj opperde dit alsof hij een binnenpretje had.

‘ Wát dan precies, Yaj ‘ vroeg Roland, enigszins geamuseerd door de Tiener.

“ Wie zijn Wij allemaal vergeten ? Nou.....De WORMEN !! “

‘ Yaj heeft gelijk. Wij hebben de capaciteiten van onze Wormen compleet over het hoofd gezien. Zij zijn zeer intelligent, hè . Dat wisten we allang.

Waarom hebben we hén er nog niet bij betrokken ? Wie weet kunnen wij in een gekoppelde Eenheid met hen - dat Collectief - wel VEEL MEER dan wij nu vermoeden. Ik denk dat patroon herkenning juist bij hén heel sterk ontwikkeld is. Zo snel als zij kunnen converteren naar metaal, dat is verbazingwekkend ! ‘ zei B.

‘ Wáár zijn Zij nu ? ‘ vroeg Roland.

‘ Eh, eh. Druk Bezig met wat Privé dingetjes ... Ik had hen wat gevraagd ... ’

‘ ? ’ Vroeg Roland daarbij aan B .

‘ Multiplicatie ! ‘ We kunnen wel wat méér wormen gebruiken, dacht ik zo. ‘

“ Luitjes, kom eens kijken. Dit geloof je niet ...”
een opgewonden Yaj.

De verroeste kachel was compleet verdwenen.
Geconsumeerd.
In zijn geheel.
Het voer voor één week,
ditmaal binnen enkele uren foetsie !

Op de grond kropen nu een dertigtal kleine wormen rond.

De bekjes met hun radiale tanden werden afgelikt door een
klein roze tongetje.
ZALIG !!!

HJ

Hèndirk Jan had er een beetje de pest over in dat hij niet was opgesteld in het

Prime Team.

Als Cyborg had hij daar toch het Recht toe. Of niet dan ?

Wie van hen allen had er nu de meeste ervaring met die rotstad Napels ?

Nou, Wie dan !

HIJ !!!

Hij had er een lange tijd gewoond, boven een bar in een shabby appartementje.

Nadat hij in die vulkaan was gevallen, toen de helikopter waar hij in zat was neergestort , en daar vervolgens was uitgevist door de reddingsdiensten.

Hij had in de kreukels gelegen. Goed ook. Het deed zeer.

Maar hij had het overleefd.

Hij had daarop huisvesting gekregen van de Overheid, voor bewezen diensten bij het installeren van monitoring apparatuur aan de kraterwanden...zo dacht men toen.

Het dagelijkse leven in die specifiek wijk van Napels was hem wel bekend. Hij zat er immers middenin, ofschoon vaak in benevelde toestand door overmatig drankgebruik.

De dagelijkse gebruiken van de Napolitaan zaten ook bij hem in het bloed. Hij mocht het wel, dat losse en losbandige gedrag in de trend van 'Alles voor MIJ en God voor ons Allen'.

De Napolitaan was in niets anders geïnteresseerd dan zijn eigen welzijn en welbevinden. Drank en Vrouwen hoorden daar nu eenmaal bij.

Spekkie naar HJ's bekkie ...!!

De vrouwen had hij toen maar met rust gelaten, gebutst als zijn lichaam en ego op dat moment waren geweest.

Drank verzachtte de pijn. Het wiste zijn bewustzijn over een dagelijks schuldgevoel.

HIJ was het zelf juist geweest, die de vulkaan had willen sommeren tot actie. Een Dom Plan.

Roland en Lydia hadden een potentiële ramp weten te voorkomen.

Slimmer en Beter dan hij, zo waren zij geweest.
'Outsmarting' heette dat.

Hij kende een aantal van de lokale clans uit de Camorra. Met die lui viel echt niet te spotten.

Opgeschoten jeugd op scooters scheurden door de straten. Op zoek naar de doelwitten die hen kenbaar waren gemaakt van bovenaf. Die jongens waren gewapend met messen en automatisch schiettuig. Dat wat zij aan wapens bij zich droegen werd ook daadwerkelijk gebruikt.

Zo maar op kraakheldere dag brachten zij hun targets om, vaak met veel bloed en lawaai. Iedereen op straat zag het gebeuren. Niemand greep in. Geen van de omstaanders leek verbaasd, geschokt of bang. Alles was Goed, zolang je maar niet op de Dodenlijst van de Camorra stond...

Winkeliers werden afgetuigd als ze hun 'betalingsverplichting' niet tijdig voldeden. Kinderen werden ontvoerd om losgeld. Sommige mensen 'verdwenen' simpelweg ; niemand wist wát zij daarvoor precies hadden misdaan, maar wel dat hun actie niet conform de opdrachten vanuit de Camorra was geweest. Geen genade.

Zij die zich onderwierpen aan de wetten van het Tuig werden met rust gelaten, zolang ze zich als gehoorzame volgelingen bleven gedragen.

Politici werden geliquideerd en ook politieagenten omgelegd. Zó op straat, bij het theater, de bioscoop op buiten op een terrasje. Wie *niet* luisterde of meewerkte , moest het ontgelden.

De Wet van de Jungle.

Dát was de essentie van de stad Napels : een georganiseerde Jungle.

De een overleefde daarin,
de ander legde erbij het loodje. Tough Luck !

HJ had dergelijk geweld van dichtbij meegemaakt. In bar Gigolo, zijn stamkroeg, direct onder zijn tijdelijke woonkamer.

Een tweetal jongens met zwarte helmen op hun hoofd kwam ooit de bar in de namiddag binnenglopen.

Ze hadden totaal geen haast. Wel een doel.

Met de helm nog op - door het donkere scherm kon je de gezichten niet goed zien - stonden zij recht voor Giuseppe de barman.

‘ Waar is de Baas ? ‘ vroegen zij in zwaar Napolitaans accent.

“ *Thuis !* “ was het enige dat Giuseppe daarop dapper antwoordde.

‘ Wanneer komt hij terug ? ‘

“ *Dat heeft hij niet gezegd .* “

Daarop schoot een van die helmen hem in de voet.

‘ Nogmaal. Wanneer komt hij terug ??! ‘

“ *Ik weet het ECHT niet ..* ” zei Giuseppe met een door pijn vervormde stem.

‘ OK ‘ de andere helm wilde zijn pistool pakken om ...

“ STOP !! “

Hèndirk Jan was nooit een held geweest. Integendeel.

Maar dit kon hij niet aanzien. Het onnodig pijnigen van zijn vriend achter de bar.

Giuseppe had hem al menig extra drankje gratis aangeboden. De afgelopen tijd.

Drank stopte negatieve gedachten; het verlichtte de interne wroeging bij HJ.

Dit gedoe met die zwarte helmen ging veel te ver.

HJ stond op, zonder naar voren te lopen.

“ IK ben de Baas ! “ vervolgde HJ daarop. **“ Wat willen Jullie van mij ? “.**

LAUORO SCALPIONI

‘ JIJ ? ‘ had de ene helm tegen hem gezegd. ‘ *Jij bent hier de Baas ?* ‘

“ **JA !** “

‘ Ik ken jou helemaal niet ! ‘ volgde het antwoord van Helm1.

“ **IK ken JOU evenmin ! Zeker niet met die Helm op.**
“ HJ bleef kalm.

Er volgde geen geluid. Geen stem, geen gekraak, geen jukebox, niets.

Helm 1 keek HJ aan.

Hij liep op de tafel af waar HJ naast stond, met diens drankje nog op de tafel.

Ze stonden opeens hoofd aan helm. Recht tegenover elkaar.

Helm 1 maakte een beuk-beweging met zijn helm richting het hoofd van HJ.

Helm 1 raakte HJ *nét* niet...

HJ had echter geen krimp gegeven. Niets. Zelfs geen reflex beweging.

Achteraf dacht HJ zelf dat dit kwam doordat hij toen al bijna dronken was..

Helm 1 was daardoor verbaasd. Hij zette opeens de helm af. Onder de helm kwam een donkerharige jongeman tevoorschijn. Een volle bos haar. Donkere en intense ogen. Een Lichtbruine huid, typisch Napolitaans. Best wel een knappe gozers, dacht HJ daarbij. Een dun donker snorretje probeerde serieus te worden onder zijn vrij fijne niet-te-grote neus. Een Tiener nog, zonder puistjes.

‘ Ik ben Lauoro, maar ze noemen me allemaal Lauro. Die extra O maakt mij bijzonder. Mijn maten wéten dat wel, maar ze begrijpen het niet echt. Domoren zijn het, allemaal. Ik *niet* ! ‘ hij hield op met praten, nu kwam de Intimidatie.

Lauoro drukte zijn licht bezwete voorhoofd tegen dat van HJ. Ze waren vrijwel even groot, en HJ was niet klein. Hij zette druk met zijn hoofd. HJ zette tegendruk. Geen probleem. Het Haantjes spel was begonnen ..

‘ Niemand werkt mij tegen. Althans geen van hen die nog in leven zijn. Ik ben de zoon van mijn vader, Luigi Francisco ‘Pecco’ Scalpioni. Hij is de Grote Baas in dit deel van de stad. Jij zou dat moeten weten ...’

“ Nooit van gehoord. Niet van hém, ook niet van jou...”
de kalmte in de stem van HJ was ijsig kil.

“ Wat kom jij hier doen, met dat schiettuig ? Samen met die andere spaghetti vreter daar van je . “ de staredown liep nu uit de hand.

‘ Ben jij levensmoe ? Daar lijkt het namelijk wel op. Jij bent dronken ! Dat ruik ik. Zulke lieden zijn niets waard ! Jij hebt zeker niets meer om voor te leven, hè ? ‘

“ Ik heb een vrouw. Nee, ex-vrouw, nu ik me dat goed herinner. Zij draagt jouw naam. Laura. Wat een Kut Wif ! Heeft me helemaal leeg geplukt.

Alles wat ik nog bezit is hier, wat je om je heen ziet. Meer niet !

Ben jij ook net zoals Zij ? KUT TIENERTJE !! “. HJ ging helemaal los .

Lauoro keek naar Helm 2. Vuur schoot uit zijn ogen. Hij hief zijn hand op naar zijn maat. Niets doen, ik handel dit zelf af !

Helm1, zonder helm, schudde eerst zijn schouders los. De spanning eruit halen. Daarna draaide hij met zijn nek heen en weer. Losmaken van de stress. Vervolgens was zijn hoofd aan de beurt, die hij met een hand omvatte en heel rustig heen en weer bewoog. Helder worden !

Opeens bewoog Lauoro naar voren en zette zijn voorhoofd wéér tegen die van HJ aan. Er was nu meer zweet voelbaar dan voorheen. Koud zweet.

‘ Weet jij HOE dit hier gaat aflopen ? Dronkelap zonder naam. ‘

**“ Ben ik een Helderziende soms ? Zie ik daar naar uit ?
Had ik dan hier gestaan ? Op dit moment ?
Wás ik een echte helderziende geweest, dan zou ik jullie
bij de binnenkomst in mijn bar al meteen de kop eraf
geknald hebben. Toch ? “**

HJ speelde het spel mee. Hij kende de bluf en intimidatie.
Hij had niets te verliezen. Waarom niet nog even genieten zo
vlak voor het Einde ?

‘ HOE ? ‘ herhaalde een inmiddels witheet aangelopen
Lauoro.

“ JIJ STERFT ! “ volgde in een kille stem.

De tiener draaide zich om zijn as.

Na een volle omwenteling stond zijn voorhoofd wederom
tegen dat van HJ.

Het pistool echter ook.

De loop drukte tegen de hoofdhuid. Met kracht. HJ voelde
dat. Zonder paniek.

‘ Nu nog ÉÉN keer. HOE ??? ‘

“ JIJ GAAT ERAAN !! “

Het pistool ging af. HJ stortte op de grond.

Zonder bloed.

In zijn hoofd werd alles Zwart...

NU

HJ voelde aan zijn voorhoofd.

Ja, de deuk zat er nog. Een litteken van TOEN.

Een gevoelige plek ; het was pijnlijk geweest, maar niet dodelijk.

Heksen kunnen alleen sterven in het VUUR.

Jonge Paulo had dat niet geweten; hij had ook nog nooit een Heks ontmoet.

Zij waren erna snel vandoor gegaan op hun vlotte en luidruchtige scooters.

Helm op, en Foetsie !

Om Giuseppe hadden ze zich niet meer bekommerd.

Die zou wel zwijgen. Het redde hem het leven ...

Die jongens zijn daarna nooit meer in de buurt van bar Gigolo gezien.

Misschien bang voor repercussies. Misschien uit respect.

Wie weet ?

De Baas had HJ op de grond gevonden, later op de dag toen hij de bar bezocht.

Giuseppe had de benen genomen in de overtuiging dat HJ dood zou zijn.

Niemand kon toch zo'n hoofdschot overleven !

De politie werd niet gebeld.

De carabinieri waren immers niet te vertrouwen ...

De Camorra had overal voelsprietten en tentakels. Ook bij de politie.

Die namen lagen nog altijd op het puntje van zijn tong.

De Scalpioni clan. Lauoro en Pecco plus nog een veelheid aan andere onverlaten.

Hén zou hij nog een bezoekje gaan brengen. Op een voor hen onverwacht moment.

Als Cyborg !

Dát zou die sadistische grijnzen wel van hun verwende gezichten doen verdwijnen... Oh ja !!

Destijds was HJ alleen maar een Heks.

Een eenvoudige mannelijke heks. Wel een zeldzaamheid; de meesten waren vrouw.

Hij was onkwetsbaar, in de zin van ‘on-doodbaar ‘ behalve door vlammen. Dat betekende niet dat hij geen pijn kende ; wás dat toen maar zo ...

Nu, als Cyborg, was HJ bijna onoverwinnelijk. Net als zijn soortgenoten. Krachtig, Machtig, Superslim, Snel én Groot ! Die napolitaantjes zouden geen partij voor hem zijn. Oh nee.

HJ wreef in zijn handen toen hij eraan dacht. Die toekomstige ontmoeting met Hén.

Een reünie. Een Herbeleving van Geweld en Pijn.

Ditmaal voor hén, en niet voor hem ...

OH JA !

Er was genoeg binnenin hem aan motivatie overgebleven om echt voor te Leven ...

Scalpionizijn wraak zou zoet zijn ...

SATELLIET ARRAYS

‘ *Kan ik de Satellieten al bereiken, Yaj ?* ‘ vroeg Balthazár.

Yaj was - ondanks zijn tienerleeftijd - hun Manager Logistics, Arms & Coms.

Omgaan met alle consoles was voor hem kinderspel. Hij vond dat ook Leuk.

“ Five on Stand-By ! Ready to be deployed whenever You wish, Balthazár . “

Yaj had alle arrays weer teruggebracht binnen de ruimte rondom de Aarde. Ook degene die voordien nabij de Maan gestationeerd was geweest tijdens de voormalige Astroiden crisis.

Al hun vuurkracht nu was weer beschikbaar en inzetbaar voor de Cyborgs op Aarde.

Yaj had de vijf arrays netjes verdeeld rondom de Globe. Je wist immers nooit waar aardse Ellende zou gaan uitbreken en hoe de inzet van de satellieten nodig zou kunnen zijn binnen een korte response time.

Hoe dan ook. Ze waren operationeel. Klaar voor gebruik.

Balthazár was Gerustgesteld ... Zijn Love Baby's functioneerden nog. Voorlopig zouden ze niet ingezet hoeven te worden. Toch was het wel een fijne gedachte. Zo'n mechanisch backup in de Ruimte beschikbaar te hebben. Puur voor het geval dát..

Snel activeren en meteen toeslaan, met directe resultaten daarvan.

Helemaal Zij'n ding !

VESUVIUS

De vulkaan Vesuvius was voorspelbaar onvoorspelbaar. Ondanks de vele metingen die op dagelijkse basis rondom deze vuurspuwende berg werden uitgevoerd.

Uit de meetresultaten werd het niet altijd meteen duidelijk voor de observatie experts of de Vesuvius zich voorlopig rustig zou blijven houden, tot een lichte mate van actie over kon gaan of dat hij echt in actie ging komen op korte termijn.

Een onverwacht plotselinge eruptie kwam normaliter echter erg zelden voor zonder dat er eerst een waarschuwing aan vooraf ging in de vorm van extreme meetresultaten afkomstig uit de observatie apparatuur.

Toch. Een vulkaan was en bleef een vulkaan.

Die sliep, was dood, of leefde nog.

Net als een ondergronds monster, de Duivel, een Vampier of een Weerwolf.

Ooit kwam dan het moment wel weer ...BAAAMMM!

Het INGV - Istituto Nazionale di Geofisica e Vulcanologia - hield de vulkaan de Vesuvio continu en nauwlettend in de gaten.

Ieder geborrel in de ondergrond nabij deze gevaarlijk plek in Italia werd door hen gemonitord middels geavanceerde meet-toestellen op de grond en met satelliet waarnemingen vanuit de lucht.

Deze vulkaan stond bij hen normaliter op Fase Geel, actief zonder direct aantoonbaar gevaar. Soms werd de overgang van Geel naar Oranje (verhoogd risico) overschreden, maar na enkele dagen ging de berg daarna weer terug in de rust toestand.

Toch was het allemaal nooit volledig te vertrouwen.

Die Kleurtjes gaven op zich geen enkele zekerheid. Het was puur een wijze waarop de Mens zichzelf graag gerust wilde stellen voor de komende dagen, of weken, soms maanden. Men prefereerde de kleur Groen, maar die verdiende de Vesuvio niet. Absoluut NIET !